

римлянитѣ или отъ старитѣ български времена? Не, нали? Всичко по нашитѣ земи е развалини. А изъ западнитѣ европейски страни на всѣкжде ще срещнете хилядолѣтни храмове, замъци, университетски сгради... Тамъ поколѣннията не само виждатъ съ очитѣ си, че тѣхното поселище не е случаенъ цигански катунъ, но си създаватъ и сравнителенъ погледъ за сътрудничеството между поколенията („приемничество“).

— България, Петре (викамъ на ухото му), е пѣтъ-тѣснина между изтокъ и западъ. Кървавиятъ приливъ и отлива на народитѣ отъ Азия въ Европа и наопаки е покрилъ нашата страна съ развалини. А тѣ навѣватъ на поколенията безвѣрие и фатализъмъ...

— — — — —

Гара Орѣшецъ. Поле и по него нѣколко нови сгради. Но тукъ скоро ще се образува модерно селище. На тази гара се слиза за Бѣлоградчикъ, а и за редица още села на предприемчиво и много интелигентно планинско население.

Изпращатъ ни, освенъ върбовченци, още Данчо отъ Ружинци и Борисъ Ивановъ отъ Боровица. Имаме много време за трена, — дошли сме рано. Хубавъ септемврийски день: високо синьо небе, а подъ него окото на планинитѣ.

За менъ е съвсемъ ясенъ единъ мистиченъ споменъ на покойния Илия Ивановъ Черенъ. Той бѣше колибаръ отъ Габровския балканъ. Младиятъ човѣкъ не се въодушевяваше отъ национализъмъ, бѣше противъ съперичест-